

Legislație

Legea nr. 95/2006 republicată

Lege privind reforma în domeniul sănătății

*) Republicata in temeiul art. VI din Legea nr. 184/2015 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contributii pentru finantarea unor cheltuieli in domeniul sanatatii, precum si pentru modificarea si completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015, dandu-se textelor o noua numerotare.

Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii a fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 391 din 5 mai 2006 si, ulterior, a mai fost modificata si completata prin:

– Ordonanta Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, si aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 505/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.054 din 30 decembrie 2006;

– Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 72/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii si pentru abrogarea unor dispozitii din alte acte normative in domeniul sanitar, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 803 din 25 septembrie 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 823 din 6 octombrie 2006, si aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 34/2007, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 38 din 18 ianuarie 2007.

[Vezi documentul complet aici](#)

Vigoare

Legea nr. 46/2003

Legea drepturilor pacientului.

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - In sensul prezentei legi:

- a) prin pacient se intelege persoana sanatoasa sau bolnava care utilizeaza serviciile de sanatate;
- b) prin discriminare se intelege distinctia care se face intre persoane aflate in situatii similare pe baza rasei, sexului, varstei, apartenentei etnice, originii nationale sau sociale, religiei, optiunilor politice sau antipatiei personale;
- c) prin ingrijiri de sanatate se intelege serviciile medicale, serviciile comunitare si serviciile conexe actului medical;
- d) prin interventie medicala se intelege orice examinare, tratament sau alt act medical in scop de diagnostic preventiv, terapeutic ori de reabilitare;
- e) prin ingrijiri terminale se intelege ingrijirile acordate unui pacient cu mijloacele de tratament disponibile, atunci cand nu mai este posibila imbunatatirea prognozei fatale a starii de boala, precum si ingrijirile acordate in apropierea decesului.

Art. 2. - Pacientii au dreptul la ingrijiri medicale de cea mai inalta calitate de care societatea dispune, in conformitate cu resursele umane, financiare si materiale.

Art. 3. - Pacientul are dreptul de a fi respectat ca persoana umana, fara nici o discriminare.

[Vezi documentul complet aici](#)

Legea nr. 487/2002 republicată

Legea sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002*

*) Republicata in temeiul art. II din Legea nr. 129/2012 pentru modificarea si completarea Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 487 din 17 iulie 2012. Legea sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002 a fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 589 din 8 august 2002 si a mai fost completata prin:

- Legea nr. 600/2004 pentru completarea Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.228 din 21 decembrie 2004.

Capitolul I

Dispozitii generale

Art. 1. - Sanatatea mintala reprezinta o componenta fundamentala a sanatatii individuale si constituie un obiectiv major al politicii de sanatate publica.

Art. 2. - Guvernul Romaniei, prin organismele sale abilitate, intreprinde masuri pentru promovarea si apararea sanatatii mintale, prevenirea si tratamentul tulburarilor psihice.

Art. 3. - Ministerul Sanatatii este autoritatea competenta pentru organizarea si controlul activitatii de ocrotire a sanatatii mintale a populatiei.

Art. 4. - Ministerul Sanatatii elaboreaza Programul national de sanatate mintala si profilaxie in patologia psihiatrica, corespunzator cerintelor de sanatate ale populatiei.

Art. 5. - In sensul prezentei legi:

a) prin persoana cu tulburari psihice se intelege persoana cu dezechilibru psihic sau insuficient dezvoltata psihic ori dependenta de substante psihoactive, ale carei manifestari se incadreaza in criteriile de diagnostic in vigoare pentru practica psihiatrica;

b) prin persoana cu tulburari psihice grave se intelege persoana cu tulburari psihice care nu este in stare sa inteleaga semnificatia si consecintele comportamentului sau, astfel incat necesita ajutor psihiatric imediat;

c) prin pacient se intelege persoana cu tulburari psihice aflata in ingrijirea unui serviciu medical;

d) prin echipa terapeutica se intelege grupul de profesionisti care asigura asistenta medico-psihiatrica a pacientilor aflati in spitalizare continua sau discontinua si cuprinde: psihiatru, specialist medicina interna sau medicina de familie, psiholog, asistent medical specializat, asistent social, ergoterapeut si personal paramedical;

e) prin personal paramedical, altul decat cel prevazut in Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, cu modificarile si completarile ulterioare, se intelege un membru component al echipei terapeutice, altul decat medicul sau asistentul medical specializat;

f) prin servicii complementare se intelege serviciile care asigura ingrijiri de sanatate mintala si psihiatrice, precum: consiliere psihologica, orientare profesionala, psihoterapie si alte proceduri medico-psihosociale;

g) prin servicii comunitare se intelege serviciile care permit ingrijirea pacientului in mediul sau firesc de viata;

h) prin capacitate psihica se intelege atributul starii psihice de a fi compatibila, la un moment dat, cu exercitarea drepturilor si libertatilor.

[Vezi documentul complet aici](#)

Legea nr. 286/2009 cu modificările ulterioare

Codul Penal, art 109-110

Obligarea la tratament medical

Art. 109. - (1) Daca făptuitorul, din cauza unei boli, inclusiv cea provocată de consumul cronic de alcool sau de alte substanțe psihoactive, prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat să urmeze un tratament medical până la însănătoșire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

(2) Când persoana față de care s-a luat aceasta măsura nu urmează tratamentul, se poate dispune internarea medicală.

(3) Daca persoana obligata la tratament este condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, tratamentul se efectuează și in timpul executării pedepsei.

Internarea medicală

Art. 110. - Când făptuitorul este bolnav psihic, consumator cronic de substanțe psihoactive sau suferă de o boala infectocontagioasă și prezintă pericol pentru societate, se poate lua măsura internării într-o unitate sanitară de specialitate, până la însănătoșire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

[Vezi documentul complet aici](#)

Ordinul Administrației Publice nr. 145/2015

Aprobarea componentei si a atributiilor consiliului

de etica ce functioneaza in cadrul spitalelor

Vazand Referatul de aprobare nr. 1.155/2015 al Compartimentului de integritate din cadrul Ministerului Sanatatii,

avand in vedere prevederile art. 185 alin. (1) si (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, cu modificarile si completarile ulterioare,

in temeiul art. 7 alin. (4) din Hotararea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea si functionarea Ministerului Sanatatii, cu modificarile si completarile ulterioare,

ministrul sanatatii emite urmatorul ordin:

Articolul 1

Definitii

In intelesul prezentului ordin, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) vulnerabilitatea etica este reprezentanta de orice slabiciune in modul de functionare al unei unitatii sanitare, care poate determina sau favoriza aparitia unui incident de etica;

b) riscul de aparitie a unui incident etic reprezinta probabilitatea de aparitie a unei amenintari ce vizeaza respectarea principiilor deontologice si morale la nivelul unitatii sanitare;

c) incidentul de etica reprezinta situatia de potentiala nerespectare a principiilor morale sau deontologice, identificata la nivelul sistemului de sanatate sau in administratia sistemului de sanatate;

d) mecanismul de feedback al pacientului reprezinta ansamblul de masuri si de proceduri care au drept obiectiv cresterea gradului de incredere al pacientilor in serviciile medicale oferite in cadrul spitalelor publice prin analiza feedbackului pacientilor cu privire la calitatea serviciilor oferite, a gradului de respectare a drepturilor si obligatiilor atat de catre pacienti, cat si de cadrele medico-sanitare. Mecanismul include si o componenta de gestionare a sesizarilor ce privesc incidente de etica petrecute in unitatea sanitara prin intermediul consiliului de etica.

[Vezi documentul complet aici](#)

Legea nr. 221/2010 cu modificările ulterioare

Lege pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptata la New York de Adunarea Generala a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisa spre semnare la 30 martie 2007 si semnata de Romania la 26 septembrie 2007

[Vezi documentul complet aici](#)

Legea nr. 188/1999 republicată

Legea privind Statutul functionarilor publici*

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - (1) Prezenta lege reglementeaza regimul general al raporturilor juridice dintre functionarii publici si autoritatile si institutiile publice din administratia publica centrala si locala, denumite in continuare raporturi de serviciu.

(2) Scopul prezentei legi il constituie asigurarea, in conformitate cu dispozitiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient si impartial, in interesul cetatenilor, precum si al autoritatilor si institutiilor publice din administratia publica centrala si locala.

Art. 2. - (1) Functia publica reprezinta ansamblul atributiilor si responsabilitatilor, stabilite in temeiul legii, in scopul realizarii prerogativelor de putere publica de catre administratia publica centrala si locala.

[Vezi documentul complet aici](#)

Ordinul Administrației Publice nr. 914/2006

Pentru aprobarea normelor privind conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca un spital in vederea obtinerii autorizatiei sanitare de functionare.

Avand in vedere prevederile art. 175 alin. (1) al titlului VII "Spitale" din Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, in temeiul Hotararii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea si functionarea Ministerului Sanatatii Publice, vazand Referatul de aprobare al Directiei de sanatate publica nr. E.N. 2.450/2006,

ministrul sanatatii publice emite urmatorul ordin:

Art. 1. - Se aproba normele privind conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca un spital in vederea obtinerii autorizatiei sanitare de functionare, prevazute in anexele nr. 1-4.

Art. 2. - Anexele nr. 1-4 fac parte integranta din prezentul ordin.

Art. 3. - Autoritatea de sanatate publica, Inspectia Sanitara de Stat din cadrul Ministerului Sanatatii Publice, ministerele cu retea sanitara proprie, autoritatile de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti, inspectiile sanitare de stat judetene si a municipiului Bucuresti, spitalele publice si private vor duce la indeplinire prevederile prezentului ordin.

[Vezi documentul complet aici](#)

Legea 544/2001 (r.31.03.2016)

Privind liberul acces la informatiile de interes public
Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - Accesul liber si neingradit al persoanei la orice informatii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relatiilor dintre persoane si autoritatile publice, in conformitate cu Constitutia Romaniei si cu documentele internationale ratificate de Parlamentul Romaniei.

Art. 2. - In sensul prezentei legi:

a) prin autoritate sau institutie publica se intelege orice autoritate sau institutie publica, precum si orice regie autonoma care utilizeaza resurse financiare publice si care isi desfasoara activitatea pe teritoriul Romaniei, potrivit Constitutiei;

b) prin informatie de interes public se intelege orice informatie care priveste activitatile sau rezulta din activitatile unei autoritati publice sau institutii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informatiei;

c) prin informatie cu privire la datele personale se intelege orice informatie privind o persoana fizica identificata sau identificabila.

[Vezi documentul complet aici](#)

Ordin Administrației Publice 916/2006

Privind aprobarea Normelor de supraveghere, prevenire si control al infectiilor nosocomiale in unitatile sanitare

Avand in vedere prevederile art. 168 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii si ale Hotararii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea si functionarea Ministerului Sanatatii Publice,

vazand Referatul de aprobare al Autoritatii de Sanatate Publica nr. E.N. 2.476 din 27 iulie 2006,

ministrul sanatatii publice emite urmatorul ordin:

Art. 1. - Se aproba Normele de supraveghere, prevenire si control al infectiilor nosocomiale in unitatile sanitare, prevazute in anexele nr. I-V care fac parte integranta din prezentul ordin.

Art. 2. - Depistarea/identificarea, inregistrarea si declararea/raportarea infectiilor nosocomiale de catre orice unitate sanitara sunt obligatorii.

Art. 3. - Fiecare unitate sanitara elaboreaza anual un program propriu de supraveghere, prevenire si control al infectiilor nosocomiale.

<p>Art. 4. - Fondurile necesare indeplinirii activitatilor din programul prevazut la art. 3 se vor regasi distinct in structura bugetului unitatii. Vezi documentul complet aici</p>	
<p>Rezoluția Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei nr. 2/1983 Privind protecția juridică a persoanelor atinse de tulburări mintale Rezoluția include reguli și recomandări privind plasamentul involuntar al unei persoane cu tulburări psihice într-un spital pentru bolnavi psihici, țara ca aceasta să îl solicite. Regulile din rezoluție urmează să se aplice și bolnavilor ce vor cere internarea, iar medicii se vor conforma datelor științei medicale privind necesitatea unui astfel de plasament. În acest sens, dificultățile de adaptare la valorile morale, sociale și politice nu vor trebui considerate, de însele, ca tulburări mintale. De aceea, nu pot face obiect al plasamentului decât acele rațiuni de gravitate a tulburării mintale. Vezi documentul complet aici</p> <p>LEGE 46/2003</p>	
<p>Emitent: Parlament Domenii: Drepturi</p>	<p>M.O. 51/2003</p>
<p>Legea drepturilor pacientului</p>	

M.Of. nr. 51 din 29 ianuarie 2003

LEGEA
drepturilor pacientului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. - În sensul prezentei legi:

- a) prin pacient se înțelege persoana sănătoasă sau bolnavă care utilizează serviciile de sănătate;
- b) prin discriminare se înțelege distincția care se face între persoane aflate în situații similare pe baza rasei, sexului, vârstei, apartenenței etnice, originii naționale sau sociale, religiei, opțiunilor politice sau antipatiei personale;
- c) prin îngrijiri de sănătate se înțelege serviciile medicale, serviciile comunitare și serviciile conexe actului medical;
- d) prin intervenție medicală se înțelege orice examinare, tratament sau alt act medical în scop de diagnostic preventiv, terapeutic ori de reabilitare;
- e) prin îngrijiri terminale se înțelege îngrijirile acordate unui pacient cu mijloacele de tratament disponibile, atunci când nu mai este posibilă îmbunătățirea prognozei fatale a stării de boală, precum și îngrijirile acordate în apropierea decesului.

Art. 2. - Pacienții au dreptul la îngrijiri medicale de cea mai înaltă calitate de care societatea dispune, în conformitate cu resursele umane, financiare și materiale.

Art. 3. - Pacientul are dreptul de a fi respectat ca persoană umană, fără nici o discriminare.

CAPITOLUL II
Dreptul pacientului la informația medicală

Art. 4. - Pacientul are dreptul de a fi informat cu privire la serviciile medicale disponibile, precum si la modul de a le utiliza.

Art. 5. - (1) Pacientul are dreptul de a fi informat asupra identitatii si statutului profesional al furnizorilor de servicii de sanatate.

(2) Pacientul internat are dreptul de a fi informat asupra regulilor si obiceiurilor pe care trebuie sa le respecte pe durata spitalizarii.

Art. 6. - Pacientul are dreptul de a fi informat asupra starii sale de sanatate, a interventiilor medicale propuse, a riscurilor potientiale ale fiecarei proceduri, a alternativelor existente la procedurile propuse, inclusiv asupra neefectuării tratamentului si nerespectării recomandarilor medicale, precum si cu privire la date despre diagnostic si prognostic.

Art. 7. - Pacientul are dreptul de a decide daca mai doreste sa fie informat in cazul in care informatiile prezentate de catre medic i-ar cauza suferinta.

Art. 8. - Informatiile se aduc la cunostinta pacientului intr-un limbaj respectuos, clar, cu minimalizarea terminologiei de specialitate; in cazul in care pacientul nu cunoaste limba romana, informatiile i se aduc la cunostinta in limba materna ori in limba pe care o cunoaste sau, dupa caz, se va cauta o alta forma de comunicare.

Art. 9. - Pacientul are dreptul de a cere in mod expres sa nu fie informat si de a alege o alta persoana care sa fie informata in locul sau.

Art. 10. - Rudele si prietenii pacientului pot fi informati despre evolutia investigatiilor, diagnostic si tratament, cu acordul pacientului.

Art. 11. - Pacientul are dreptul de a cere si de a obtine o alta opinie medicala.

Art. 12. - Pacientul are dreptul sa solicite si sa primeasca, la externare, un rezumat scris al investigatiilor, diagnosticului, tratamentului si ingrijirilor acordate pe perioada spitalizarii.

CAPITOLUL III

Consimtamantul pacientului privind interventia medicala

Art. 13. - Pacientul are dreptul sa refuze sau sa opreasca o interventie medicala asumandu-si, in scris, raspunderea pentru decizia sa; consecintele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

Art. 14. - Cand pacientul nu isi poate exprima vointa, dar este necesara o interventie medicala de urgenta, personalul medical are dreptul sa deduca acordul pacientului dintr-o exprimare anterioara a vointei acestuia.

Art. 15. - In cazul in care pacientul necesita o interventie medicala de urgenta, consimtamantul reprezentantului legal nu mai este necesar.

Art. 16. - In cazul in care se cere consimtamantul reprezentantului legal, pacientul trebuie sa fie implicat in procesul de luare a deciziei atat cat permite capacitatea lui de intelegere.

Art. 17. - (1) In cazul in care furnizorii de servicii medicale considera ca interventia este in interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuza sa isi dea consimtamantul, decizia este declinata unei comisii de arbitraj de specialitate.

(2) Comisia de arbitraj este constituita din 3 medici pentru pacientii internati in spitale si din 2 medici pentru pacientii din ambulator.

Art. 18. - Consimtamantul pacientului este obligatoriu pentru recoltarea, pastrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul sau, in vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord.

Art. 19. - Consimtamantul pacientului este obligatoriu in cazul participarii sale in invatamantul medical clinic si la cercetarea stiintifica. Nu pot fi folosite pentru cercetare stiintifica persoanele care nu sunt capabile sa isi exprime vointa, cu exceptia obtinerii consimtamantului de la reprezentantul legal si daca cercetarea este facuta si in interesul pacientului.

Art. 20. - Pacientul nu poate fi fotografiat sau filmat intr-o unitate medicala fara consimtamantul sau, cu exceptia cazurilor in care imaginile sunt necesare diagnosticului sau tratamentului si evitarii suspectarii unei culpe medicale.

CAPITOLUL IV

Dreptul la confidentialitatea informatiilor si viata privata a pacientului

Art. 21. - Toate informatiile privind starea pacientului, rezultatele investigatiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale sunt confidentiale chiar si dupa decesul acestuia.

Art. 22. - Informatiile cu caracter confidential pot fi furnizate numai in cazul in care pacientul isi da consimtamantul explicit sau daca legea o cere in mod expres.

Art. 23. - In cazul in care informatiile sunt necesare altor furnizori de servicii medicale acreditati, implicati in tratamentul pacientului, acordarea consimtamantului nu mai este obligatorie.

Art. 24. - Pacientul are acces la datele medicale personale.

Art. 25. - (1) Orice amestec in viata privata, familiala a pacientului este interzis, cu exceptia cazurilor in care aceasta imixtiune influenteaza pozitiv diagnosticul, tratamentul ori ingrijirile acordate si numai cu consimtamantul pacientului.

(2) Sunt considerate exceptii cazurile in care pacientul reprezinta pericol pentru sine sau pentru sanatatea publica.

CAPITOLUL V

Drepturile pacientului in domeniul reproducerii

Art. 26. - Dreptul femeii la viata prevaleaza in cazul in care sarcina reprezinta un factor de risc major si imediat pentru viata mamei.

Art. 27. - Pacientul are dreptul la informatii, educatie si servicii necesare dezvoltarii unei vietii sexuale normale si sanataii reproducerii, fara nici o discriminare.

Art. 28. - (1) Dreptul femeii de a hotari daca sa aiba sau nu copii este garantat, cu exceptia cazului prevazut la art. 26.

(2) Pacientul, prin serviciile de sanatate, are dreptul sa aleaga cele mai sigure metode privind sanatatea reproducerii.

(3) Orice pacient are dreptul la metode de planificare familiala eficiente si lipsite de riscuri.

CAPITOLUL VI

Drepturile pacientului la tratament si ingrijiri medicale

Art. 29. - (1) In cazul in care furnizorii sunt obligati sa recurga la selectarea pacientilor pentru anumite tipuri de tratament care sunt disponibile in numar limitat, selectarea se face numai pe baza criteriilor medicale.

(2) Criteriile medicale privind selectarea pacientilor pentru anumite tipuri de tratament se elaboreaza de catre Ministerul Sanatatii si Familiei in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi si se aduc la cunostinta publicului.

Art. 30. - (1) Interventiile medicale asupra pacientului se pot efectua numai daca exista conditiile de dotare necesare si personal acreditat.

(2) Se excepteaza de la prevederile alin. (1) cazurile de urgenta aparute in situatii extreme.

Art. 31. - Pacientul are dreptul la ingrijiri terminale pentru a putea muri in demnitate.

Art. 32. - Pacientul poate beneficia de sprijinul familiei, al prietenilor, de suport spiritual, material si de sfaturi pe tot parcursul ingrijirilor medicale. La solicitarea pacientului, in masura posibilitatilor, mediul de ingrijire si tratament va fi creat cat mai aproape de cel familial.

Art. 33. - Pacientul internat are dreptul si la servicii medicale acordate de catre un medic acreditat din afara spitalului.

Art. 34. - (1) Personalul medical sau nemedical din unitatile sanitare nu are dreptul sa supuna pacientul nici unei forme de presiune pentru a-l determina pe acesta sa il recompenseze altfel decat prevad reglementarile de plata legale din cadrul unitatii respective.

(2) Pacientul poate oferi angajatilor sau unitatii unde a fost ingrijit plati suplimentare sau donatii, cu respectarea legii.

Art. 35. - (1) Pacientul are dreptul la ingrijiri medicale continue pana la ameliorarea starii sale de sanatate sau pana la vindecare.

(2) Continuitatea ingrijirilor se asigura prin colaborarea si parteneriatul dintre diferitele unitati medicale publice si nepublice, spitalicesti si ambulatorii, de specialitate sau de medicina generala, oferite de medici, cadre medii sau de alt personal calificat. Dupa externare pacientii au dreptul la serviciile comunitare disponibile.

Art. 36. - Pacientul are dreptul sa beneficieze de asistenta medicala de urgenta, de asistenta stomatologica de urgenta si de servicii farmaceutice, in program continuu.

CAPITOLUL VII

Sanctiuni

Art. 37. - Nerespectarea de catre personalul medico-sanitar a confidentialitatii datelor despre pacient si a confidentialitatii actului medical, precum si a celorlalte drepturi ale pacientului prevazute in prezenta lege atrage, dupa caz, raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, conform prevederilor legale.

CAPITOLUL VIII Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 38. - (1) Autoritatile sanitare dau publicitatii, anual, rapoarte asupra respectarii drepturilor pacientului, in care se compara situatiile din diferite regiuni ale tarii, precum si situatia existenta cu una optima.

(2) Furnizorii de servicii medicale sunt obligati sa afiseze la loc vizibil standardele proprii in conformitate cu normele de aplicare a legii.

(3) In termen de 90 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi, Ministerul Sanatatii si Familiei elaboreaza normele de aplicare a acesteia, care se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 39. - Prezenta lege intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 40. - La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga art. 78, 108 si 124 din Legea nr. 3/1978 privind asigurarea sanatatii populatiei, publicata in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54 din 10 iulie 1978, precum si orice alte dispozitii contrare.

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 19 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

PRESEDINTELE SENATULUI NICOLAE VACAROIU

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 19 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR,
VIOREL HREBENCIUC

Bucuresti, 21 ianuarie 2003.